

Samenwerking leidt tot welluidend resultaat

Verrassende passiemuziek

klassieke muziek • recensie Albert Brüngen

Haarlems Bach Ensemble, Kleinkoor Cantiamo Amersfoort en Naardens Kamerorkest o.l.v. Rolf Buijs, m.m.v. Remco Roovers, bariton/declamatie en Jeanneke van Buul, sopraan.
Passiemuziek van Joseph Haydn en Wolfgang A. Mozart. Gehoord: zaterdag 3 april, Wilhelminakerk, Haarlem.

Als alternatief van de traditionele uitvoeringen van de *Matthäus* en *Johannes* komt Rolf Buijs - dirigent van het Haarlems Bach Ensemble - met passiemuziek van Haydn en Mozart. Voor een uitvoering van die muziek bundelt hij drie ensembles die onder zijn leiding staan. Dat zijn - behalve het genoemde Haarlemse ensemble - het Naardens Kamerorkest en het Kleinkoor Cantiamo uit Amersfoort.

Het grote gezelschap zet zich aan Haydns zelden gehoorde *Die sieben letzten Worte unseres Erlösers am Kreuz*, een toonschildering van de woorden die Christus aan het kruis zou hebben gesproken, zoals 'Vader vergeef het hun, want zij weten niet wat ze doen'. Door Haydn oorspronkelijk louter voor orkest geschreven, horen we het werk nu in zijn oratorium-versie, maar zonder solistenkwartet. Het koor zingt op een door Gottfried van Swieten herziene tekst die aan ene Joseph Friebert wordt toegeschreven en die door Rolf Buijs voor twee koren is gezet.

De bijbehorende citaten uit Lucas, Johannes en Marcus, afgedrukt in het programmaboekje, zijn bedoeld om vóór elk van de

zeven delen te worden voorgelezen. Maar in deze uitvoering horen we geen bijbelcitataten maar declamaties van gedichten van Nederlandse en buitenlandse dichters. Hoe inventief de keuze van die gedichten ook is en hoe goed Remco Roovers ze ook voordraagt, de bijbelcitataten waarin de kruiswoorden vervat zijn, vormen een hechtere band met de gezongen Duitse teksten en zijn dus verkieslijker.

Dankzij de suggestieve directie van Buijs krijgt Haydns monumentale muziek de nodige accentuering en spanning. De beide koren zijn goed berekend voor hun taak en de fusie van de twee orkesten heeft - op wat onzuivere intonaties en ongelijkheden bij de strijkers na - een welluidend resultaat.

Mozart schreef zijn *Grabmusik* (KV 42) als elfjarige knaap. Het is een dialoog tussen een engel en een ziel in het hiernamaals, te zingen in de Goede Week vóór een afbeelding van Christus' graf. Mozart componeerde de dialoog in de vorm van een cantate, dus met recitatieven en aria's. Engel en ziel zingen ook een duet met elkaar, waarna de engel in een recitatief het laatste woord heeft en het koor de afsluitende lofzang zingt. Remco Roovers, die zijn sonore bariton al eerder even in Haydn had laten horen, vertolkt heel fraai de ziel, terwijl Jeanneke van Buul haar hoogste noten als engel uitzingt.

Een stampvolle Wilhelminakerk is gesticht en verrast door het originele programma, dat eerder in Naarden te genieten was en afgelopen zondag in Amersfoort klonk.